

Ang Liwayway

Isang Tagapagbalita ng Presensiya ni Kristo

Ang Liwayway

Mayo 2025

Talaan ng mga Nilalaman

TAMPOK NA ARTIKULO	2
WALA NANG SUMPA	2
PAG-AARAL NG BIBLIYA	23
ANG SAKRIPISYO NI DAVID	23
INIALAY NI SOLOMON ANG TEMPLO	27
ANG PAGSAMBA AY IBINALIK	31
ISANG PAG-RENEW NG TIPAN	35

Hanapin ang mga sipi ng banal na kasulatan sa iyong Bibliya!

Wala nang Sumpa

***"Sumpa ang lupa dahil sa iyo; sa pamamagitan
ng masakit na pagpapagal ay kakain ka ng
pagkain mula rito sa lahat ng mga araw ng iyong
buhay."
Genesis 3:17***

Dahil sa pagsuway sa banal na batas ng Diyos, ang hatol ng kamatayan ay ipinataw kay Amang Adan. Ang pangalawang aspeto ng paghatol na ito, gayunpaman, ay kinabibilangan din ng sumpa na inilagay sa planetang Earth at sa kapaligiran ng tao. Malaki ang naitulong nito sa pangkalahatang pagbaba ng kalusugan at sigla sa pamilya ng tao, na nagtatapos sa libingan.

Mula sa tala sa banal na kasulatan, nabasa natin ang unang bahagi ng paghatol na ito. "Kinuha ng Panginoong Diyos ang lalaki at inilagay siya sa Halamanan ng Eden upang ito ay gawan at pangalagaan. ngunit huwag kang kakain mula sa punungkahoy ng pagkakilala ng mabuti at masama,

sapagkat kapag kumain ka mula roon ay tiyak na mamamatay ka.” Genesis 2:15-17

Ang Proseso ng Pagkamatay

Mayroong mahalagang dimensyon sa pahayag na ito na inihayag din sa tala sa banal na kasulatan, at naglalagay ng bagay sa tamang pananaw. Kaugnay ng mga tagubilin na huwag kumain ng bunga ng punungkahoy ng pagkakilala ng mabuti at masama ay sinabi ng Diyos, "sapagkat kapag kumain ka mula roon ay tiyak na mamamatay ka." Itinuturo nito ang katotohanan na ang proseso ng kamatayan ay magsisimula kaagad kung magkasala si Adan.

Alam natin na si Adan ay hindi namatay sa mismong araw na binibigkas ang pangungusap na ito ngunit nabuhay ng 930 taon. Sinasabi ng rekord, "Nabuhay si Adan ng 930 taon, at pagkatapos ay namatay siya." (Genesis 5:5). Sa pagtutuos ng Diyos, ang isang araw ay isang libong taon, kung saan naranasan ni Adan ang proseso ng pagkamatay. "Ngunit huwag ninyong kalilimutan ang isang bagay na ito, mga minamahal: sa Panginoon ang isang araw ay parang isang libong taon, at ang isang libong taon ay parang isang araw." (2 Pedro 3:8).

Samakatuwid, namatay si Adan sa loob ng isang araw ayon sa paraan ng pagsukat ng oras ng Diyos.

Sinumpa ang Lupa

Ang ikalawang aspekto ng paghatol ng Diyos laban sa kasalanan at pagsuway ay may kinalaman sa lupa mismo, at ang mismong lupa na kakailanganin ni Adan at ng kaniyang mga supling upang magbunga ng pagkain upang mapanatili ang kanilang sarili na buhay. "Kay Adam ay sinabi niya, Sapagka't dininig mo ang iyong asawa, at kumain ka ng bunga ng punong kahoy na aking iniutos, Huwag kang kakain mula roon, Sumpain ang lupa dahil sa iyo; sa pamamagitan ng masakit na pagpapagal ay kakain ka ng pagkain niyaon sa lahat ng mga araw ng iyong buhay. Ito ay magbubunga sa iyo ng mga tinik at dawag, at iyong kakainin ang mga pananim sa parang. bumalik." Genesis 3:17-19

Sa Kalungkutan

Mahirap ilarawan ang lalim ng kalungkutan na naranasan ng ating mga unang magulang sa haba ng kanilang buhay na nauwi sa kamatayan. Ang salitang "kalungkutan" ay nangangahulugang mag-alala, magdalamhati, o magkaroon ng sakit, at unang

ginamit kaugnay ng paghatol ng Diyos kay Inang Eva. "Aking gagawing matindi ang iyong mga paghihirap sa panganganak; sa paghihirap na pagdadala ay manganganak ka ng mga anak; ang iyong pagnanasa ay sa iyong asawa, at siya ay magpupuno sa iyo." (Genesis 3:16). Ipinaliwanag ng salmista sa mga salitang tiyak na mauunawaan nating lahat: "Pitumpung taon ang ibinigay sa atin! Ang ilan ay nabubuhay pa nga hanggang walumpu. Ngunit maging ang pinakamagagandang taon ay puno ng kirot at kabagabagan; sa lalong madaling panahon sila ay nawala, at tayo ay lumilipad." Awit 90:10

Panaghoy ni David

Inilagay ng Salmistang si David sa pananaw ang kakila-kilabot na mga resulta ng kasalanan, kamatayan, at ang isinumpang lupa na kanyang nararanasan. Mula sa isa sa kaniyang mga salmo, mababasa natin, "O PANGINOON, huwag mo akong sawayin sa iyong galit, ni disiplinahin mo ako sa iyong galit! Ang iyong mga palaso ay tumama nang malalim, at ang iyong mga suntok ay dumudurog sa akin. Dahil sa iyong galit, ang buong katawan ko ay nagkasakit; ang aking kalusugan ay nasira dahil sa aking mga kasalanan. Ang aking pagkakasala ay

nananaig sa akin - ito ay isang sugat na aking sugat dahil sa aking lagnat. Ako'y nakayuko at nahihilo sa buong araw na nagmumula sa aking pusong may matinding kalungkutan. Awit 38:1-9

Ang Maruming Lupa

Si Propeta Isaias ay nagsasalita tungkol sa isinumpang lupa, at ang makasalanang taong iyon ay dumihan nito. Isinulat niya, "Narito! Sisirain ng Panginoon ang lupa at gagawin itong isang malawak na ilang. Sisirain niya ang balat ng lupa at pangangalatin ang mga tao. Ang mga pari at mga tao, mga alipin at panginoon, mga alilang babae at mga babaing babae, mga mamimili at mga nagbebenta, mga nagpapahiram at nanghihiram, mga tagabangko at mga may utang—walang maliligtas. at ang lupain ay nalalanta at nalalanta, ang lupa ay nagdurusa dahil sa mga kasalanan ng mga tao, dahil binaluktot nila ang mga utos ng Diyos, nilabag ang kanyang walang hanggang tipan. Isaias 24:1-6

Mga salot

Nang ilarawan ni Lucas, ang istoryador ng Bibliya at manunulat ng Ebanghelyo, ang mga pangyayaring

magaganap sa hinaharap, isinama niya ang mga salita ni Jesus nang sabihin niyang “ang lupain ay nalalanta at nalalanta.” Lalo nilang kikilalanin at kikilalanin ang isang partikular na panahon bilang isang panahon ng malaking kaguluhan sa lupa. (Daniel 12:1). Ito ay inihula na darating sa mga tao sa lupa sa mga huling taon ng “kasalukuyang masamang sanlibutan” na ito. (Galacia 1:4). Nabubuhay na tayo ngayon, naniniwala tayo, sa yugtong ito ng kasaysayan ng sangkatauhan, at mga saksi ng hindi pa naganap na mga pangyayari na nagpapatanda sa ating panahon sa hula ng Bibliya. Sumulat si Lucas, “Magkakaroon ng malalakas na lindol, at magkakaroon ng taggutom at mga salot sa maraming lupain, at magkakaroon ng mga bagay na nakatatakot at malalaking tanda mula sa langit.” Lucas 21:11

Patuloy na Pakikibaka ng Tao

Sa buong kasaysayan, kinailangan ng sangkatauhan na makipagpunyagi laban sa lahat ng uri ng kahirapan, at ang ilan sa maraming salik na ito ay patuloy na nagiging sanhi ng maagang pagkawala ng buhay sa pamilya ng tao. Sa maraming kaso, ito ay nagmula sa salot, salot, at sakit, at nagkaroon ng iba't ibang paraan ng pagdadala sa kanila, tulad ng

mga insekto at daga. Sa sangkatauhan mismo ay dumating ang pagkalat ng mga sakit, virus, at maraming uri ng sakit. Ang tao ay naging biktima rin ng taggutom at gutom, kadalasang sanhi ng masamang kondisyon ng panahon tulad ng tagtuyot, pagbaha, o lamig ng panahon. Ang mga ito ay naging pangunahing mga kadahilanan at seryosong nakaapekto sa suplay ng pagkain sa mundo. Ang pagkawala ng mga pananim ay naganap din dahil sa infestation ng insekto o damo. Ang pakikibaka laban sa mga ito at sa maraming iba pang mga kaaway ng pamilya ng tao ay walang katapusan.

Habang dumarami nang husto ang populasyon ng daigdig noong nakalipas na siglo at kalahati, ang mga paghihirap na kinakaharap ng pamilya ng tao ay naging mas mahirap kontrolin. Noong nakaraan, mas maliit ang mga sakahan at mas limitado ang infestation ng peste at mas madaling kontrolin. Sa nakalipas na mga dekada, ang mga sakahan ay naging mas malaki, sa gayo'y ginagawang posible para sa mga peste, sakit, at mapangwasak na mga kaganapan sa panahon na sumulong sa maraming ektarya ng cropland.

Mga Pang-agham na Kontrol

Ang pagbibigay ng pagkain para sa mahigit walong bilyong tao na naninirahan ngayon sa ating planeta ay nagiging mas kritikal, at ang tao ay lubhang nagsisikap na makahanap ng mga solusyon sa maraming kumplikadong mga problema. Ang isang pangunahing halimbawa ay ang pagkontrol ng peste. Ang mga pestisidyo ay binuo at malawakang ginagamit upang makatulong na iligtas ang mga pananim na pagkain mula sa maraming uri ng mga insekto at sakit. Ang mga herbicide ay ginagamit din upang kontrolin ang "mga tinik at dawag" na ipinakilala sa henerasyon ni Adan, at na patuloy na pumutok at pumipigil sa paggawa ng pagkain. Ang banal na pangungusap ng isinumpang lupa ay isang patuloy na katotohanan.

Ang paggamit ng mga pestisidyo ay nagpapataas ng produksyon ng pananim at sa maraming kaso ay nakasisiguro ng mas mataas na kalidad ng ani. Gayunpaman, ang mga pestisidyo ay mga nakakalason na kemikal din na partikular na idinisenyo upang pumatay ng mga nakakapinsalang insekto, at ang ilan sa mga produktong ito ay nagdulot ng matinding problema kapag sila ay natupok ng mga tao. Sa kaso ng produksyon ng

pagkain ng hayop, ang mga gamot tulad ng mga antibiotic at hormone ay ginagamit upang mapataas ang paglaki at mabawasan ang pagkonsumo ng feed. Ang mga nalalabi ng mga gamot na ito ay maaari ding maging mapanganib sa mga tao. Ang antas ng pinsala mula sa pagkakalantad sa mga pestisidyo, gayundin ang mga antibiotic at hormone ng hayop, ay samakatuwid ay nauugnay sa konsepto na kapag mas marami kang kumonsumo, mas malaki ang panganib.

Mga Makabagong Hamon

Ang hamon ay balansehin ang isang maaasahan, mataas na kalidad na suplay ng pagkain na may pangangailangang protektahan ang mga tao mula sa hindi kinakailangang pagkakalantad sa mga kemikal. Ang mga limitasyon para sa pagkonsumo ng tao ay may isang makitid na margin para sa kaligtasan, at ang nakaraang karanasan ay nagpakita na ang isang pestisidyo na sa una ay maaaring isipin na ligtas para sa pagkonsumo ng tao ay maaaring magkaroon ng hindi kanais-nais na mga epekto. Ang kemikal na "DDT" ay isa sa mga makasaysayang halimbawa dahil sa pananatili nito sa kapaligiran at kakayahang maipon sa taba ng katawan. Bilang resulta, ang

paggamit ng DDT ay ipinagbawal sa Estados Unidos noong 1972, at sa iba pang bahagi ng mundo noong 2004. Gayunpaman, ginagamit pa rin ito sa ilang bahagi ng Africa, Asia, at South America.

Ang mga antibiotic ay mga gamot na idinisenyo upang pumatay ng bakterya ngunit ginagamit din sa produksyon ng pagkain ng hayop upang isulong ang paglaki at bawasan ang dami ng kinakailangang feed. Ang labis na paggamit ng mga gamot na ito ay nagpapataas ng posibilidad ng pagpaparami ng mga strain ng bacteria na lumalaban sa antibiotic. Ang kontrol sa mga antibiotic ay kinakailangan upang makatulong na mabawasan ang dami ng antibiotic residue na naiwan sa mga produktong karne.

Sa isang kamakailang pag-unlad, ang H5N1 "Bird Flu" na virus ay sumisira sa industriya ng manok sa nakalipas na tatlong taon. Sa Estados Unidos lamang, tinatayang 148 milyong manok ang na-euthanize mula noong 2022 upang subukan at mapigilan ang pagkalat ng virus. Sa kabutihang palad, napakaliit lamang ng mga kaso ang naiulat sa mga tao, at ang virus ay hindi kumakalat mula sa tao patungo sa tao. Gayunpaman, lahat ay naapektuhan ng kakulangan ng mga itlog at iba pang nauugnay na

mga pagkain, at ang mga presyo ay tumaas nang husto.

Kaya't nakikita natin na sa kabila ng pag-unlad ng mga kemikal, hormone, at iba pang pagsulong sa pagsasaka na hindi kailanman narinig ng ating mga ninuno, ang pakikibaka laban sa matagal nang populasyon ng mga peste, mga damo, at sakit ay nagpapatuloy. Ito ay matibay na katibayan na ang sumpa na inilagay sa ating planetang Lupa bilang resulta ng kasalanan at kamatayan ay hindi pa naaalis.

Ang lupa at ang mga tao nito ay isinumpa dahil sa pagsuway sa Diyos, at ang katotohanan ng paghatol na iyon ay lalong malinaw sa ating panahon. "Ito ay magbubunga para sa iyo ng mga tinik at mga dawag, at iyong kakainin ang mga pananim sa parang: sa pamamagitan ng pawis ng iyong noo ay kakain ka ng iyong pagkain hanggang sa ikaw ay bumalik sa lupa, yamang doon ka kinuha; sapagka't ikaw ay alabok, at sa alabok ka babalik." Genesis 3:16,17

Likas na Kontrol

Sa mga siyentipiko, ang ilan ay tumawag ng pansin sa katotohanan na ang ilang uri ng nakatutulong na

mga insekto o ibon ay maaaring gamitin upang kontrolin ang iba na nakakapinsala at sirain ang mga pananim na pagkain. Ang paggamit ng natural na insect control at organic pest control na paraan upang maiwasan ang mga nakakapinsalang insekto mula sa infestation ay, sabi nila, mas mainam kaysa sa pagkakaroon ng pagpatay sa kanila gamit ang insecticides.

Ang natural na kontrol ay maaaring magkaroon ng positibo at negatibong epekto. Karamihan sa mga oras na kontrol ay ipinakilala sa isang lugar upang maprotektahan ito mula sa isang nakakapinsala at nagsasalakay na peste na naninirahan doon. Ang kontrol ay ipinakilala upang bawasan ang kumpetisyon sa mga invasive species. Gayunpaman, hindi palaging tinatarget ng ipinakilalang control species ang nilalayong populasyon ng peste lamang. Ang mga control agent na hindi limitado sa isang species, o isang maliit na hanay ng mga species, ay hindi palaging gumagawa ng mahusay na biological control agent, at maaaring maging invasive species mismo. Maraming mga kaso ng gayong hindi sinasadyang mga kahihinatnan ay kilalang-kilala na nangyari sa nakalipas na ilang dekada.

Ang ibang mga kaso ay napatunayang mas kapaki-pakinabang. Ang praying mantis ay kilala na lumalamon ng napakaraming nakakapinsalang insekto araw-araw. Ang ladybug ay kakain din ng mga mite at aphids na madalas umaatake sa mga puno ng prutas. Ang paghahanap at paggamit ng mga natural na pamamaraan ay maaaring kung minsan ay kasingdali ng pagpasok ng ilan sa mga likas na kaaway na ito tulad ng mga parasito, mandaragit, pathogen, o mga kakumpitensya sa isang pananim na pagkain. Kasama sa iba pang mga kapaki-pakinabang na mandaragit ang mga gagamba na nagagawa ring kontrolin ang mga populasyon ng peste.

Ang ilang mga halaman tulad ng dill o basil ay nagtataboy ng mga hindi gustong bug, habang ang iba ay nakakaakit ng mga kapaki-pakinabang na insekto tulad ng mga butterflies. Ang mga may sakit na halaman ay nakakaakit ng mga hindi gustong mga peste kaysa sa malusog na mga halaman. Samakatuwid, mahalagang panatilihing malusog ang mga halaman sa pamamagitan ng pagtatayo ng lupa gamit ang organikong pataba, mulch, at compost. Ang pagpapakilala ng crop rotation ay isa pang positibong paraan. Ang pagtatanim ng iba't ibang uri

ng pananim bawat taon sa parehong kapisasong lupa ay mapipigilan din ang pagtitipon ng ilang mga nakakapinsalang insekto at mga damo.

Sa karagdang pananaliksik at pang-agham na mga eksperimento, ang biological control ay maaaring makatulong na bawasan ang hinaharap na peste sa produksyon ng pananim na pagkain sa mundo. Ang biological control ay higit na ginagamit ngayon at sana ay mabawasan ang paggamit ng maraming pestisidyo at herbicide.

Karunungan Manifest

Sa kabila ng pagsulong sa kanyang mga pagsisikap, ang tao ay hindi kailanman nakapag-imbento, o nakabuo, ng anumang uri ng kontrol o pamamaraan na ganap na mag-aalis ng mga nakakapinsalang insekto, damo, peste, o sakit sa pananim at hayop. Masyadong laganap at iba-iba ang mga problema saanman lumaki ang suplay ng pagkain ng tao. Gayunpaman, itinuro ng mga siyentipiko ang simpleng katotohanan na ang lupa ay lubusang nasakop ng mga insekto at mga damo noong nakalipas na panahon maliban sa maraming uri ng matulunging ibon at insekto na kumakain ng mga

hindi gustong uri, at ito ay nakatulong na panatilihing kontrolado ang infestation sa limitadong lawak.

Sa gayon ay makikita ang dakilang karunungan at makontrol na kamay ng isang mapagmahal na Ama sa Langit na hindi papayag na ganap na mapahamak ang lahat ng laman sa lupa. Kung wala ang kanyang patnubay ang lahat ng laman ay matagal nang nalipol, at wala nang anumang pag-asa para sa pagiging perpekto ng may sakit sa kasalanan at namamatay na sangkatauhan. Nilikha ng Diyos ang lupa upang tahanan, at hinding-hindi ito lilipas. Mula sa mga salita ni Solomon, mababasa natin, "Ang mga salinlahi ay dumarating at ang mga salinlahi ay yumayaon, ngunit ang lupa ay nananatili magpakailanman." (Ecclesiastes 1:4). Binigyan ng Diyos ang tao ng ilang limitadong pananaw sa mga pangunahing pisikal na batas at prinsipyo, ngunit ang lahat ng kaalaman ay nagmumula sa kanya. "Nauulit lang ang kasaysayan. Nagawa na ang lahat noon. Walang bagay sa ilalim ng araw na tunay na bago. Minsan sinasabi ng mga tao, Narito ang isang bagay na bago! Ngunit sa katunayan ito ay luma na; walang tunay na bago." bersikulo 9,10

Kapangyarihan ng Diyos

Ang kahanga-hangang kapangyarihan ng Diyos sa paggawa ay maaaring gamitin upang magdala ng sumpa o pagpapala. Ito ay ipinakita sa buhay ng bansang Israel noong sila ay nasa pagkaalipin sa Ehipto. Ang pagkaalipin ng Israel kay Paraon ay nagsisilbing paglalarawan ng pagkaalipin ng sangkatauhan sa kasalanan at kamatayan sa ilalim ni Satanas. Ang paglaya ng Israel mula sa pagkaalipin ay naglalarawan sa pamilya ng tao na pinalaya mula sa hatol ng kamatayan sa pamamagitan ng gawaing pagtubos ni Jesus. Roma 5:18,19; Hebreo 9:12,15; 1 Timoteo 2:5,6

Sa kaso ng sinaunang Israel, ipinadala ng Diyos sa Ehipto ang mga salot gaya ng nakaulat sa Exodo, kabanata 7 hanggang 12. Una, ang tubig ay naging dugo, at pagkatapos ay dumating ang mga palaka. Sumunod na dumating ang mga salot ng kuto, langaw, at sakit ng murrain, isang nakakahawang sakit na nakakaapekto sa mga baka at iba pang mga hayop. Pagkatapos ay ang mga pigsa, at ang granizo ay sinamahan ng mga bagyo at kadiliman. Ang lahat ng mga salot ay nasa ilalim ng kontrol ng Diyos, at siya lamang ang makakapigil sa kanila. Sa panahong ito, ginamit din ang kapangyarihan ng Diyos para

iligtas ang bansang Israel. (Exodo 8:22,23; 9:4-7). Nagbibigay din ang salmista ng pangkalahatang-ideya na ulat na nagpapakita na sa pamamagitan lamang ng kapangyarihan ng Diyos napalaya ang bayan ng Israel mula sa kanilang pagkaalipin sa Ehipto. Mga Awit 78:44-51

Pagbabaliktad ng Sumpa

Inihula ni Propeta Isaias ang plano ng Diyos sa hinaharap na maghatid ng mga pagpapala sa lahat ng sangkatauhan. Isinulat niya, "Ang disyerto at ang tuyong lupa ay magagalak; ang ilang ay magagalak at mamumulaklak. Gaya ng crocus, ito ay mamumulaklak; ito ay magagalak nang labis at magsisisigaw sa kagalakan. Ang kaluwalhatian ng Libano ay ibibigay dito, ang karilagan ng Carmel at ng Saron; kanilang makikita ang kaluwalhatian ng Panginoon, ang karilagan ng ating Diyos." (Isaias 35:1, 2). Nang ilarawan ang kamangha-manghang tanawing ito sa makasagisag na pananalita, isinulat din ni Isaias, "Ang pilay ay lulundag na parang usa, at yaong mga hindi makapagsalita ay aawit sa kagalakan! Ang mga bukal ay bubuhos sa ilang, at ang mga batis ay didilig sa ilang. bersikulo 6,7

Sa pagtukoy sa panahong ito sa hinaharap sa ilalim ng pangangasiwa ni Kristo at ng kanyang tapat na mga tagasunod sa kasalukuyang kapanahunang ito, sinabi rin ng salmista, “Inalagaan mo ang lupa at dinidilig ito, ginagawa itong mayaman at mataba. Ang ilog ng Diyos ay saganang tubig, nagbibigay ito ng masaganang ani ng butil, sapagkat ito ang iyong ipinag-utos. Iyong dinidilig ng ulan ang naararo, at tinutunaw mo ang malambot na lupa, at tinutunaw mo ang malambot na lupa. Pagpalain mo ang saganang mga pananim sa taon na may saganang ani; Awit 65:9-13

Isang Tipan ng Kapayapaan

Ang ating mapagmahal na Ama sa Langit ay magtatatag ng isang “tipan ng kapayapaan” sa mga tao sa pamamagitan ng mas dakilang “David,” si Cristo Jesus at ang kanyang tapat na mga tagasunod, na itinala ni Propetang Ezekiel. “At maglalagay ako sa kanila ng isang pastol, ang aking lingkod na si David. Siya ang magpapakain sa kanila at magiging isang pastol sa kanila. At ako, ang Panginoon, ay magiging kanilang Dios, at ang aking lingkod na si David ay magiging prinsipal sa gitna ng aking bayan. Ako, ang Panginoon, ay nagsalita! Ako’y makikipagtipan ng kapayapaan sa aking

bayan, at itataboy ko ang mga mapanganib na hayop sa lupain. At sila'y makakapag-campo nang walang takot at matutulog sa aking mga kagubatan na ligtas. Aking banal na burol, at sa tamang panahon ay ipapadala ko ang ulan na kailangan nila. Ezekiel 34:23-27

Wala nang Sumpa

Ang lahat ng masunurin ng sangkatauhan ay ibabalik sa isang perpektong planetang Lupa, at ang sumpa na umiral mula nang mahulog sa kasalanan ang ating unang mga magulang ay mawawala na. Ang paghahari ni Kristo ay itatatag na may kapangyarihan at awtoridad sa mga gawain ng mundo at ng mga tao nito. Isinulat ni Juan na Tagapaghayag ang tungkol sa pangitain ng Diyos na nagsasalita tungkol sa kamangha-manghang pag-asang ito para sa pamilya ng tao, at dinadala ito sa pananaw. "Pagkatapos ay ipinakita sa akin ng anghel ang ilog ng tubig ng buhay, na kasinglinaw ng kristal, na umaagos mula sa luklukan ng Diyos at ng Kordero sa gitna ng malaking lansangan ng lungsod. Sa bawat panig ng ilog ay nakatayo ang punong kahoy ng buhay, na namumunga ng labindalawang ani, na namumunga bawat buwan. At ang mga

dahon ng puno ay para sa pagpapagaling ng anumang sumpa ng Diyos at ang Lamb ay hindi na magkakaroon. lungsod, at ang kanyang mga lingkod ay maglilingkod sa kanya.” Apocalipsis 22:1-3

Wala nang Kalungkutan

Ang pinakahuling plano at layunin ng ating mapagmahal na Ama sa Langit ay ipanumbalik ang masunurin ng kanyang mga nilikhang tao sa perpektong buhay dito sa isang ipinanumbalik, perpektong tahanan sa lupa. Ang propeta ng Diyos ay tumingin sa mahabang daloy ng panahon mula sa kanyang panahon at inilarawan ang kamanghamanghang tanawing ito. Isinulat niya, "Ang mga tinubos ng Panginoon ay magbabalik, sila'y papasok sa Jerusalem na umaawit, pinutungan ng walang hanggang kagalakan. Ang kalungkutan at pagdadalamhati ay mawawala, at sila'y mapupuspos ng kagalakan at kagalakan." Isaias 51:11

Si Juan na Tagapaghayag, din, ay naantig ng Banal na Espiritu ng Diyos, at isinulat, "Papahirin niya ang bawat luha sa kanilang mga mata. Hindi na magkakaroon ng kamatayan, o pagdadalamhati, o pagtangis, o sakit, sapagkat ang lumang ayos ng mga bagay ay lumipas na. Siya na nakaupo sa trono

ay nagsabi, Ginagawa kong bago ang lahat ng bagay! At sinabi niya, Isulat mo ito, sapagkat ang mga salitang ito ay sinabi sa akin, at ang Omega ay totoo. Pasimula at Wakas, Bibigyan ko ng tubig ang mga nauuhaw mula sa bukal ng tubig ng buhay. Apocalipsis 21:4-6

PAG-AARAL NG BIBLIYA

Aralin para sa Mayo 4

Ang Sakripisyo ni David

Susing Talata: "Ngunit sumagot si Haring David kay Arauna, Hindi, ipinipilit kong bilhin ito sa buong halaga. Hindi ko kukunin ang sa iyo at ibibigay kay Yahweh. Hindi ako maghahandog ng mga handog na susunugin na walang halaga sa akin."

1 Cronica 21:24

***Napiling Kasulatan:
1 Cronica 21:14-30***

Sinabi ng Panginoon tungkol kay David na siya ay isang tao ayon sa kanyang sariling puso. (1 Samuel 13:14; Gawa 13:22). Ito ay hindi dahil si David ay hindi kailanman nagkasala, ngunit dahil sa kanyang kababaang-loob at nagsisising puso nang ang kanyang mga kasalanan ay tinawag sa kanyang pansin.

Sa pagpapahayag ng kaniyang kaloob-loobang damdamin, isinulat ni David, "Likhain mo sa akin ang isang malinis na puso, O Diyos. Baguhin mo ang

isang matapat na espiritu sa loob ko.” (Awit 51:10). Nakilala niya na, sa likas na katangian, ang kanyang puso ay hindi palaging malinis, at na sa pamamagitan ng kahinaan ng laman ay may posibilidad siyang magpakita ng maling espiritu. Gayunpaman, hindi siya nakikiramay sa kanyang mga kasalanan at nanalangin sa Diyos na siya ay malinis, na ang isang “matuwid na espiritu” ay mabago sa loob niya.

Ang isang halimbawa ng nagsisising puso ni David ay noong siya ay nagkasala sa harap ng Panginoon sa pamamagitan ng pagsuway sa utos na huwag bilangin ang mga tao ng Israel, sa kabila ng mga protesta ni Joab, ang kapitan ng mga hukbo. Pagkatapos ay nagsalita ang Panginoon kay Gad, ang tagakita, o propeta ni David, at inutusan siya na sabihin kay David na pumili ng isa sa tatlong pagpipilian ng pagkastigo para sa paglabag na ito: tatlong taon ng taggutom, tatlong buwan na lilipulin ng mga kaaway, o tatlong araw ng salot. Nang matanto ang sarili niyang kahinaan, si David, sa pagpapakumbaba, ay tumanggi na pumili at ipinaliwanag na mas pinili niyang ipaubaya ang bagay sa mga kamay ng Panginoon, batid na “dakila

ang kanyang mga awa.” 2 Samuel 24:2-4; 1 Cronica 21:1-13

Pinili ng Diyos ang tatlong araw ng pagkastigo sa salot, at sa napakaikling panahon pitumpung libong lalaki ng Israel ang namatay. Nang magkagayo'y nagsugo ang Dios ng isang anghel sa Jerusalem upang wasakin ito, ngunit hindi nagtagal ay sinabi niya sa anghel, "Tumigil ka! Tama na! Nang sandaling iyon ang anghel ng Panginoon ay nakatayo sa tabi ng giikan ni Arauna na Jebuseo." Nagsumamo si David sa Diyos, na kinikilalang siya ang nagkasala at hindi ang mga tao, at hiniling na ang parusa ng Diyos ay mapasakanya. talata 14-17

Sa pamamagitan ng anghel, inutusan ng Diyos si David na pumunta at “magtayo ng altar para sa Panginoon sa giikan ni Ornan na Jebuseo,” at mag-alay ng hain sa Panginoon. Unang “nakita ni Ornan ang anghel” at pagkatapos ay nakita niyang dumating si David. Hiniling ni David na bayaran ang “buong halaga” para sa giikan. Matapos bilhin ito, naghandog siya ng “mga handog na susunugin at mga handog tungkol sa kapayapaan, at tumawag sa Panginoon.” Ang Panginoon ay “sinagot siya mula sa langit sa pamamagitan ng apoy sa ibabaw ng dambana ng handog na sinusunog.” Batay sa mga

sakripisyong ito, pinatigil ng Panginoon ang salot.
talata 18-28

Ang katapatan ng debosyon ni David sa Panginoon ay ipinakita nang maganda sa pamamagitan ng kanyang pagpupumilit na bilhin niya sa buong halaga ang giikan ni Ornan para magamit sa pag-aalay ng hain sa Panginoon, sa halip na tanggapin ito bilang isang regalo o magbayad ng mas mababang halaga. Ipinaliwanag niya na ayaw niyang maghandog ng mga handog na susunugin sa Panginoon na walang halaga sa kanya. (talata 24). Ito ay isang magandang aral para sa lahat ng mga tao ng Diyos. Kung nagsasakripisyo lamang tayo sa paglilingkod sa Panginoon ng hindi natin kailangan, o wala tayong ibang pakinabang, kakaunti o wala tayong katibayan ng tunay na debosyon sa kanya.

Bilang huling tala sa ulat na ito, ang giikan ni Ornan, na binili ni David, ay ang lugar kung saan itatayo ni Solomon ang templo, “ang bahay ni Jehova.” 2 Cronica 3:1

Inialay ni Solomon ang Templo

***Susing Talata: "Ang mga pari ay hindi makapasok sa Templo ng Panginoon dahil napuno ito ng maluwalhating presensya ng Panginoon."
2 Cronica 7:2***

***Napiling Kasulatan:
2 Cronica 7:1-7,11***

Ang templong itinayo ni Solomon ay isang paglalarawan ng isang mas malaki, espirituwal na templo na itinatayo ng Diyos sa kasalukuyang Panahon ng Ebanghelyo, na ginawa kay Jesus at sa kanyang “maliit na kawan.” (Lucas 12:32). Sinabi ni Pablo, “kayo ang templo ng Diyos.” (1 Corinto 3:16, 17; 12:27). Ang ating Panginoong Jesus ang “pundasyon” ng makalangit na templong ito. — 1 Corinto 3:11

Ang bawat literal na bato na pinili upang maging bahagi ng Templo ni Solomon ay “inihanda bago ito

dinala”—pinutol, hinubog, at pinakintab nang maaga upang eksaktong magkasya sa huling lokasyon nito sa Templo. Samakatuwid, nang dumating ang oras upang tipunin ang lahat ng mga bato upang makumpleto ang gusali, hindi na kailangan ng martilyo o pait. (1 Hari 6:1-7). Inilarawan nito kung paano inihahanda, pinaunlad, at pinatutunayan ng Diyos ang bawat isa sa kaniyang mga inilaan ngayon. Ang mga pagsubok at kahirapan sa buhay ay inilalarawan sa pamamagitan ng pagpapait at pagpapakinis na dumating sa bawat literal na bato, na naglalarawan ng paghahanda ng bawat miyembro ng katawan ni Kristo para sa isang gawain sa hinaharap.

Idinagdag ni Pedro, "Kayo rin, tulad ng mga batong buhay, ay itinatayo sa isang espirituwal na bahay upang maging isang banal na pagkasaserdote, na naghahandog ng mga espirituwal na hain na kaayaaya sa Diyos sa pamamagitan ni Jesu-Kristo." (1 Pedro 2:5-9). Ang espirituwal na templong ito sa langit ay malapit nang matapos sa katapusan ng kasalukuyang Panahon ng Ebanghelyo, kapag ang huling miyembro ng “maliit na kawan” ay natagpuang tapat hanggang kamatayan. Apocalipsis 2:10

Matapos makumpleto ang Templo, ipinadala ni Solomon sa Templo ang Kaban ng Tipan, na nakaturo kay Kristo Jesus at sa kanyang tapat na mga tagasunod. Nang magkagayo'y ang mga Levita, mga manunugtog, at mga mang-aawit, "nagpupuri sa Panginoon ng mga salitang ito: Siya ay mabuti! 2 Cronica 5:1-13

Pagkatapos ay lumuhod si Solomon at nag-alay ng panalangin ng pag-aalay sa Diyos. (2 Cronica 6:12-42). Nang matapos siyang manalangin, "bumaba ang apoy mula sa langit, at sinupok ang handog na sinusunog at ang mga hain," na nagpapahiwatig ng pagtanggap ng Diyos, "at napuno ng kaluwalhatian ng Panginoon ang bahay." Nang makita ng buong bayan ng Israel ang apoy na bumababa at ang maluwalhating presensya ng Panginoon na napuno ang Templo, sila ay nagpatirapa sa lupa at sumamba at nagpuri sa Panginoon, na nagsasabi, Siya ay mabuti, ang Kanyang tapat na pag-ibig ay magpakailanman. 2 Cronica 7:1-3

Ang Templo ni Solomon ay magiging "isang bahay ng panalangin para sa lahat ng mga bansa." (Marcos 11:17, Isaias 56:7). Ito ay isang ilustrasyon kung paano, sa panahon ng Mesiyanikong Panahon, pagkatapos makumpleto at maluwalhati ang

espirituwal na templo, ang lahat ng mga bansa ay magsisimulang lumapit sa Diyos. Upang magawa ito, kakailanganin nilang lumapit sa espirituwal na templong ito, dahil mahahayag sa kanya ang kaluwalhatian ng Diyos. Si Paul, na tumutukoy sa panahong ito na malapit nang dumating, ay sumulat: “Sapagkat ang lahat ng nilalang ay may pananabik na naghihintay sa hinaharap na araw na isisiwalat ng Diyos kung sino talaga ang kaniyang mga anak.” Roma 8:19

Pagkatapos ay aanyayahan ang lahat ng sangkatauhan na lumapit sa Panginoon sa pagsamba, sa pamamagitan ng natapos na espirituwal na templo—si Kristo Jesus, “ang ulo ng katawan, ang simbahan,” kasama ang natapos na simbahan, ang klase ng “nobyas”. (Apocalipsis 22:17; Colosas 1:18). Sa pamamagitan ng uri ng “Kristo” ay lalapit ang sangkatauhan sa Ama, at lahat ng makakarinig ng kanilang mensahe at susunod dito ay matutuwa. Ang “mabuting balita ng malaking kagalakan” ay darating sa lahat ng tao. Lucas 2:10

Ang Pagsamba ay Ibinalik

**Susing Talata: "Pagkatapos, ang buong bayan
ay sumigaw ng malakas, na nagpupuri sa
Panginoon sapagkat ang pundasyon ng Templo
ng Panginoon ay nailagay na."
Ezra 3:11**

***Napiling Kasulatan:
Ezra 3:1-6,10-13***

Ang mga pangyayaring nakaulat sa aklat ni Ezra ay naganap sa pagtatapos ng 70 taon na pagkatiwangwang ng lupain ng Israel at pagkabiha ng mga Israelita sa Babilonya. Noong panahong iyon, ipinahayag ni Cyrus, hari ng Persia, na ibinigay sa kanya ng Diyos ang lahat ng kaharian sa lupa at hinirang siya na "magtayo para sa kanya ng isang Templo sa Jerusalem." Dahil dito, naglabas si Cyrus ng isang proklamasyon na nagpapahintulot sa mga biha ng Judio na bumalik sa Israel at "muling itayo ang Templong ito ni Yahweh, ang Diyos ng Israel." Ezra 1:1-3

Ang unang gawain ng bumalik na mga Judio ay ang pagtatayo ng altar para mag-alay ng mga handog na

sinusunog, gaya ng nakasulat sa Kautusan ni Moises. Sa ikalawang taon ng kanilang pagbabalik, “ang pundasyon ng templo” ay itinayo. Ang lahat ng mga tao ay “nagpupuri at nagpapasalamat sa Panginoon; sapagka’t siya ay mabuti, sapagka’t ang kaniyang kagandahang-loob ay magpakailan man sa Israel, ... Ezra 3:2-6,8-11

Ang mga tunog ay hindi magkatugma—ang ilan sa kagalakan, ang ilan ay pag-iyak. Ang mga umaasa sa hinaharap ay sumigaw sa tuwa. Yaong mga lumingon sa likuran ng panahon, at inilalarawan sa kanilang isipan ang dakilang Templo ni Solomon, ay umiyak habang iniisip nila ang kawalang-halaga ng kasalukuyan kung ihahambing. (talata 12,13). Sa katulad na paraan sa mga tagasunod ng Panginoon ngayon, maaaring may ilan na umiiyak o nalulumbay, marahil ay nostalgik sa nakaraan, kung saan dapat silang magsaya para sa hinaharap. Ang payo ni Pablo ay, “Paglimot sa nakaraan at pag-asa sa hinaharap.” (Filipos 3:13). Isaisip natin na ang bawat araw ay, sa katunayan, isang araw ay mas malapit sa katuparan ng lahat ng ating pag-asa, hindi lamang para sa ating sarili kundi para sa buong sangkatauhan.

Hindi natin dapat kalimutan ang mga aral na natutuhan natin mula sa ating mga nakaraang

kasalanan o pagkukulang, kasama na ang “disiplina ng Panginoon” at ang ating pagsisikap na “magamit” nang wasto sa gayong mga karanasan. (Hebreo 12:5-11). Gayunpaman, ang pag-alala sa kanila ay hindi nangangahulugan ng patuloy na pagdadalamhati sa kanila, dahil “ang ating tagapagtanggol sa harap ng Ama ay si Jesu-Kristo na matuwid, ang isa na gumawa ng personal na pagbabayad-sala para sa ating mga kasalanan” Ang merito ng sakripisyo ni Kristo ay sumasaklaw sa lahat ng ating hindi gustong mga dungis at pagkakamali. (1 Juan 2:1, 2; 1:7-10). Dapat nating “patuloy na itaguyod ang tunguhin na matamo ang gantimpala ng makalangit na tawag ng Diyos.” Filipos 3:14

Sa ilang paraan, ang eksenang ito na nakaulat sa aklat ni Ezra ay maaari ding nagpapahiwatig ng mga kalagayan at mga pangyayaring magaganap sa daigdig sa lalong madaling panahon pagkatapos ng Armagedon. Sa panahong iyon, ang maliliit na grupo ng mga tao, na may pananampalataya sa Diyos, ay babaling sa kaniya at masayang tatanggapin ang bagong mga kalagayan at mga kaayusan sa lupa. Unti-unti, ang buong sangkatauhan ay lalapit sa Diyos sa kalaunan, gaya ng paglapit ng Israel sa Panginoon noong unang panahon, sa pamamagitan ng espirituwal na templo. Apocalipsis 21:1-4

Ang sangkatauhan sa lupa ay magpupuri at magpapasalamat sa ating Ama sa Langit para sa kanyang dakilang kabutihan, awa, at pagmamahal. (Awit 136:1). "Sa mga huling araw, ang bundok ng bahay ng Panginoon ay magiging pinakamataas sa lahat - ang pinakamahalagang dako sa lupa. Ito ay itataas sa itaas ng iba pang mga burol, at ang mga tao mula sa iba't ibang dako ng mundo ay magsisidaloy doon upang sumamba. Ang mga tao mula sa maraming bansa ay darating at magsasabi, Halika, tayo'y umakyat sa bundok ng Panginoon, sa bahay ng Dios ni Jacob. lalabas ang salita mula sa Jerusalem." Isaias 2:2-4

Isang Pag-renew ng Tipan

**Susing Talata: “Nangangako tayong
magkasama na hindi pababayaan ang Templo
ng ating Diyos.”
Nehemias 10:39**

**Napiling Kasulatan:
Nehemias 10:28-39**

Si Artaxerxes, na hari ng Persia, ay gumawa ng isang utos noong ika-7 taon ng kanyang paghahari, na sinumang mga Israelita na nabihag sa Babilonya ay malaya na ngayong pumunta sa Jerusalem kasama si Ezra, na isang Judiong eskriba at saserdote. Karagdagan pa, iniutos ni Artaxerxes na magbigay ng pilak at ginto sa mga Israelita upang mabili nila ang mga handog na kailangan para ihain sa Diyos ng Israel at makuha ang anumang kailangan para sa bahay ng Diyos. Ezra 7:1-27

Makalipas ang labintatlong taon, ilan sa mga lalaking Judio, na sumama kay Ezra sa Jerusalem, ay bumalik sa Babilonia. Sinabi nila kay Nehemias, isang Hudyo na pinagkakatiwalaang katiwala ng

kopa ng hari, ang pagkawasak na nananatili pa rin sa Jerusalem. Nang marinig ang ulat na ito ay nanalangin si Nehemias sa Panginoon. Ipinagtapat niya ang mga kasalanan at pagkukulang ng Israel at hiniling sa Diyos na bigyan siya ng awa sa harap ng hari, nang hilingin niyang ipadala siya sa Jerusalem upang muling itayo ang lungsod. Salamat sa biyaya ng Diyos, ipinagkaloob ni Artaxerxes kay Nehemias ang kanyang kahilingan. Nehemias kabanata 1 at 2

Ang unang gawaing ginawa ni Nehemias ay muling itayo ang mga pader ng Jerusalem. (kabanata 3-6). Nang maglaon, tinawag si Ezra na basahin sa kongregasyon ng mga kalalakihan at kababaihan ang batas na ibinigay ng Diyos kay Moises. Ipinaliwanag ng mga Levita ang Kautusan nang “katangi-tangi” sa mga tao, upang ang lahat ay “makaunawa.” Nehemias 8:1-8

“Ang lahat ng mga tao ay umiyak, nang marinig nila ang mga salita ng kautusan,” na napagtatanto na sila ay nasa ilalim ng pagkastigo ng Diyos dahil hindi nila siya sinunod. Nang magkagayo'y sinabi ni Nehemias, ni Ezra, at ng mga Levita sa buong bayan, Ang araw na ito ay banal sa Panginoon ninyong Dios: huwag kayong magdalamhati o

umiyak man. ... “Sapagkat ang kagalakan ng Panginoon ay iyong kalakasan.” - mga bersikulo 9,10

Pagkatapos nito, sinamba ng mga tao ang Panginoon at ipinagtapat ang kanilang mga kasalanan, na isinalaysay ang kanilang mga nakaraang paglabag sa buong kasaysayan ng Israel. (Nehemias 9:1-37). Nangako sila na "makipagtipan" sa Diyos, na isinulat nila at pagkatapos ay tinatakan. (talata 38). Nangako rin sila na “susunod nang mabuti sa lahat ng mga utos, mga tuntunin, at mga kautusan,” na mag-aambag sa lahat ng mga handog para sa Panginoon, at “hindi pabayaang ang bahay” ng kanilang Diyos. Nehemias 10:28-39

Ang eksenang ito, na nakatala sa ika-10 kabanata ng Nehemias, ay maaaring katulad ng kung ano ang mangyayari sa panahon ng makalupang yugto ng kaharian ng Diyos. Sa panahong iyon, babalik ang sangkatauhan mula sa lupain ng kaaway—ang dakilang kaaway, ang kamatayan. Ang Diyos, sa pamamagitan ni Propeta Jeremias, ay nagsabi: “Aking gagawing kagalakan ang kanilang pagluluksa, bibigyan ko sila ng kaaliwan at kagalakan sa halip na kalungkutan ... Ito ang sabi ng Panginoon: Pigilan mo ang iyong tinig sa pag-iyak at ang iyong mga mata sa pagluha, sapagkat ang iyong

gawa ay gagantimpalaan, sabi ng Panginoon. Sila ay babalik mula sa lupain ng kaaway.” Jeremias 31:13,16; 1 Corinto 15:26

Sa panahong iyon, gagawa ang Diyos ng “bagong tipan” sa Israel. "Darating ang araw, sabi ng Panginoon, na gagawa ako ng bagong tipan sa mga tao ng Israel at Juda. Ang tipan na ito ay hindi magiging gaya ng ginawa ko sa kanilang mga ninuno nang hinawakan ko sila sa kamay at inilabas sila sa lupain ng Egipto. Sinira nila ang tipan, bagaman inibig ko sila gaya ng pag-ibig ng asawang lalaki sa kaniyang asawa, sabi ng Panginoon. sa loob nila, at isusulat ko sila sa kanilang mga puso, ako ay magiging kanilang Diyos, at sila ay magiging aking mga tao, at hindi na nila kailangang turuan ang kanilang mga kamag-anak, na magsasabi, Para sa bawat isa, mula sa pinakamaliit hanggang sa pinakadakila ... patatawarin ko ang kanilang kasamaan. (Jeremias 31:31-34). Habang ang iba pang sangkatauhan ay inilabas mula sa libingan, bibigyan din sila ng pagkakataong makabalik sa Panginoon sa ilalim ng tipang ito. Isaias 56:6-8; 2:2-4